

CASE STUDY

DE GRENZEN VAN LICHT, RUIMTE EN GELUID VERLEGGEN VOOR HET LIGHTPOOL-FESTIVAL IN BLACKPOOL

Product(s) supplied:

PT-RZ31K

PT-RZ21K

Challenge

Hoogwaardige projectiemapping bieden die ook rondom het complexe plafond van de Empress Ballroom met meerdere kroonluchters werkt

Solution

Installatie van 24 Panasonic-projectoren zorgde voor beperkte onderbrekingen, met ultieme betrouwbaarheid en hoge kwaliteit voor een echte blikvanger

"Het is een puzzel van 24 stukjes. Als er een stukje ontbrak, zou het hele digitale kunstwerk instorten en daarom moesten we maar gewoon vertrouwen op de Panasonic-projectoren "

Paul Wigfield

Director

De stad Blackpool staat bekend om zijn jaarlijkse verlichtingen en heeft een jarenlange ervaring met het experimenteren met licht. De straten die ooit werden omschreven als 'kunstmatig' zonlicht en in 1879 door acht booglampen werden verlicht, blijven al jaren indruk maken op bezoekers dankzij de omvang en professionaliteit.

De afgelopen jaren zijn deze innovaties uitgegroeid tot het Lightpool-project, een extra vorm van entertainment tijdens de verlichtingen en een project dat de kunst- en entertainmentwereld wil samenbrengen. In 2018 was het hoogtepunt en de officiële start van het Lightpool-festival 2018 in Blackpool de combinatie van klassieke muziek en hypermoderne projectiemapping, in de uitverkochte uitvoering van 'Light Odyssey'.

Light Odyssey is geproduceerd door Alex Rinsler, Director van het Lightpool-festival en is een technische en creatieve samenwerking tussen QED Productions, het BBC Philharmonic Orchestra, de Guildhall School of Music and Drama en een ontzettend getalenteerd team van digitale kunstenaars, die bestond uit een show van 90 minuten met adembenemende geprojecteerde animaties en liveoptredens. Ook is de show in 360 graden opgenomen door Philharmonic Lab, geregeld door by BBC Philharmonic om nieuwe manieren te ontdekken waarop het publiek kan genieten van orkestmuziek.

Alex Rinsler werkte samen met QED Productions, de partner die werd gekozen om de creatieve ideeën tot leven te brengen in een complexe voor projectiemapping-uitdaging. Hiervoor moesten projectoren rondom meerdere kroonluchters worden opgesteld in een van de grootste balzalen van Europa.

"Dit was alleen mogelijk dankzij de allernieuwste producten van mediaserver- en laserprojectietechnologie met hoge helderheid."

"Toen Alex voor het eerst contact opnam met QED met het idee voor Light Odyssey, was het meteen duidelijk dat de omvang van de creatieve ambitie net zo groot was als de technische uitdagingen die daarbij kwamen kijken. Het was een mogelijkheid om de grenzen van projectiemapping te verleggen en om een unieke en zeer speciale entertainmentervaring te produceren.

"De Empress Ballroom is een van de grootste balzalen in Europa. Bovendien is het ook een van de meest sierlijke balzalen. De prachtige kroonluchters konden niet worden weggehaald en waren bovendien in een onregelmatige indeling geplaatst. Het was dus een enorme uitdaging om een manier te vinden om op het plafond te projecteren zonder schaduwen en om een werkbare sjabloon te maken die voldoet aan de behoeften van alle animatoren", zegt QED Director, Paul Wigfield.

Ter voorbereiding op de uitvoering moest QED Productions volledig inzicht krijgen in de beschikbare ruimte voordat ze op zoek gingen naar projectoren die de veelzijdigheid boden om in de ruimte te kunnen worden gebruikt.

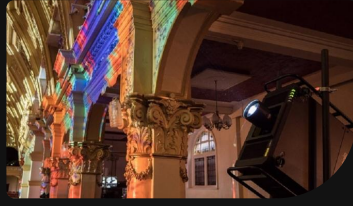

Image credits: QED
Productions

Verder zegt Paul: "We wisten dat voor de technische oplossing meerdere knappe koppen nodig waren en dat deze een zeer nauwkeurig model voor het maken van de content vereiste, net zoals enkele bijna onmogelijke projectorposities en -hoeken. Tijdens het eerste bezoek aan de locatie hoefden we alleen maar alle potentiële projectorposities snel te bekijken en te beslissen of het ook wel echt haalbaar was. Toen we vaststelden dat het mogelijk zou kunnen zijn, besloten we om de zaal te scannen en in kaart te brengen. Daarna konden we de projectorindeling plannen en de UV-sjabloon voor de artiesten ontwerpen."

Er werd besloten om 24 Panasonic-projectoren te gebruiken als betrouwbare oplossing en deze in de hele balzaal te plaatsen, zelfs tussen het publiek en het orkest. Daarvoor waren 16 PT-RZ31K-projectoren van 30.000 lumen nodig om de grootste gebieden van de plafonds en gevels te beslaan, met acht PT-RZ21K-laserprojectoren van 20.000 lumen om de kleinere gebieden op te vullen, bij de muren en pilaren.

"Alle aanwezigen herinneren zich deze uitvoering als de avond dat de Empress Ballroom tot leven kwam in een kakofonie van kleuren en geluiden"

Paul voegt nog toe: "Hoewel het projectiespektakel een uitzonderlijke creatieve en technische visie vereiste, was dit alleen mogelijk met de allernieuwste producten op het gebied van mediaserveren en laserprojectietechnologie met hoge helderheid. De projectoren moesten echt overal en nergens worden geplaatst. Vanwege de kroonluchters kon er niet kruislings op de tegenoverliggende muren worden geprojecteerd, dus werden er twee samengevoegde RZ21K's met ultra short-throw 0.36:1 spiegelreflexlenzen ingezet op de bovenste bordessen, zodat de vereiste dekking werd bereikt."

Onder meer de kwaliteit van de projectie, die betrouwbaar en veelzijdig bleek te zijn, viel onder de eigenschappen die van belang waren voor deze beslissing. Daarnaast zorgde de discrete werking van de projectoren ervoor dat de mensen die thuis via de radio meeluisterden zonder afleiding konden luisteren en daarom volledig konden opgaan in de ervaring.

"De Panasonic 3-chip DLP-laserprojectoren bieden de hoogste lichtuitvoer van alle projectoren in hun klasse en verbruiken hierbij de minste stroom. Bovendien zijn ze extreem stil. Dat is een belangrijke overweging als het publiek zo dicht bij de machines zit. Het gebruik van laserlichtbronnen betekende dat we ze in alle richtingen en hoeken konden plaatsen," zegt Paul Wigfield.

"Realistisch gezien is het vanwege de fysieke beperkingen onmogelijk om een allesomvattend plan B te hebben voor een dergelijke show. De projectoren moeten dus eenvoudigweg volledig betrouwbaar zijn. Het is een puzzel van 24 stukjes. Als er een stukje ontbrak, zou het hele digitale kunstwerk instorten en daarom moesten we maar gewoon vertrouwen op de Panasonic-projectoren", zegt Paul.

Bovendien boden de projectoren een hoog niveau van connectiviteit zodat er veel content kon worden weergegeven.

"De Panasonic 3-chip DLP-laserprojectoren bieden de hoogste lichtuitvoer van alle projectoren in hun klasse en verbruiken hierbij de minste stroom"

Paul zegt ook nog: "De content werd vooraf gevisualiseerd en afgespeeld op de locatie met behulp van vier verborgen 4x4pro-mediaservers die zijn voorzien van quad DVI VFC-kaarten. De 48 afzonderlijke 1920 x 1200 resolutie-uitvoeren (hoofd en back-up) werden in een Lightware FR65x65 DVI-matrixschakelaar ingevoerd en vervolgens naar elke projector gedistribueerd met behulp van het op maat gemaakte vezelsysteem van QED dat zowel signaal- als netwerkbediening bood. Harris Predator II 16-Channel DVI-multiviewers zorgde ervoor dat alle projectsignalen vanuit de bedieningspositie konden worden gevolgd. De verborgen mediaserveropstelling werd bereikt met behulp van het KVM Xtreme-vezelsysteem op afstand van QED zodat het team het digitale canvas handmatig op digitale wijze kon opvouwen en aan elkaar kon maken.

"Hoewel de animatiesjabloon een resolutie van 10.000 x 3813 pixels had en bijna een uur aan bewegende videocontent nodig was, gingen alle artiesten de uitdaging aan. Ze hebben niet alleen binnen een ontzettend kort tijdsbestek alles kunnen afmaken, maar deden dit ook op indrukwekkende manier met hun verschillende visuele stijlen en muzikale interpretaties."

De Panasonic-projectoren combineerden alle elementen en zorgden ervoor dat de kunstenaars de vrijheid kregen om hun potentieel te ontdekken en zo de traditie van het experimenteren met licht konden voorzetten, een traditie waar Blackpool ontzettend trots op is.

"Light Odyssey was een bijzondere reis en alle aanwezigen herinneren zich deze uitvoering als de avond dat de Empress Ballroom tot leven kwam in een kakofonie van kleuren en geluiden", sluit Paul Wigfield af.